

[Holstein.]

lyste Ordføreren for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Pürschel, efter dette Forslag fra Regeringens Side i Overensstemmelse med Regeringens Program. Tiden gik imidlertid lige til Maj 1927. Først da forelagde den daværende Handelsminister et Forslag til Rekonstruktion af Landmandsbanken, der blev blankt kasseret af Rigsdagen som umuligt og ubrugeligt. Derefter nedsatte Handelsministeren i Juli 1927 det saakaldte Tomandsudvalg til at forberede en Nyordning af Landmandsbanken. Nu var Forholdet det, som ærede Medlemmer vil se af den Udtalelse, som det Stauingske Landmandsbankudvalg rettede til Ministeren, at dette Tremandsudvalg havde haft den Opgave saavel at føre Tilsyn med Landmandsbanken som at gøre det forberedende Arbejde til en Nyordning af Banken. Nogle har hævdet, at det kun var skitse-mæssige Forslag, dette Tremandsudvalg havde udarbejdet. Naar vi har set de Forslag, som den daværende Handelsminister fremlagde baade i Maj 1927 og i Marts 1928, behøver man maaske ikke at tage alt for strengt derpaa, hvis man vil være lidt overbærende overfor den siddende Venstreregning med Hensyn til den formelle Side af dens Landmandsbankforslag; det blev, som sagt, hævdet, at det kun var skitse-mæssige Forslag, Tremandsudvalget havde udarbejdet, og at disse Forslag ikke kunde benyttes, hvorfor den daværende Handelsminister nedsatte Tomandsudvalget. Efter at dette Tomandsudvalg var nedsat, og efter at Tremandsudvalgets forberedende Arbejde til en Nyordning var lagt til Side og standset, er det klart, at saa havde Tremandsudvalget intet mere at gøre med Forarbejderne til en Nyordning af Landmandsbanken; de var helt og holdent lagt i Hænderne paa Tomandsudvalget. Men hvorfor skulde da Tremandsudvalget vedblive at fungere, efter at Tomandsudvalget var nedsat i Juli 1927? For at føre Tilsyn med Landmandsbanken! Jeg beder ærede Medlemmer erindre, at vi har et Landmandsbankraad, hvori der som Repræsentanter for Staten med den Opgave at føre Tilsyn med Bankens Virksomhed sidder følgende: Statens Advokat, Kammeradvokat Vagn Aagesen, som Formand, Direktør Vilhelm Nielsen, Direktør Poulsen fra Carlsberg Bryggerierne, Direktør, Skibsmægler Sass og daværende Forpagter, nu Godsejer Jens Theilmann. Der var altsaa sørget godt for Tilsynet fra Statens Side med Landmandsbankens Virksomhed, efter at Landmandsbanken var blevet statsgaranteret Bank. Desuden havde man, for at gøre

det kinesiske Æskesystem saa effektivt som muligt, Rigsdagens Landmandsbankudvalg til at føre Tilsyn med Landmandsbankraadets Tilsyn med Landmandsbanken. Endvidere havde Bankinspektoratet jo Pligt til at føre Tilsyn med Landmandsbankens Virksomhed, en Pligt, som naturligvis maatte være Bankinspektoratet saa meget mere magtpaaliggende, som det nu drejede sig om en notorisk insolvent, men statsgaranteret Bank, og endelig havde man selveste den højtærede Handelsminister, der som øverste Leder af det administrative Tilsyn med Bankerne her i Landet naturligvis maatte føle det som sin særlige Pligt og Opgave med den nøjeste Omhu og Opmærksomhed at føre Tilsyn med Landmandsbankens Virksomhed. Det turde derfor være berettiget at spørge den daværende Handelsminister, hvad Mening en egentlig var med Opretholdelsen af Tremandsudvalget, efter at Tomandsudvalget var nedsat, for alle de Oplysninger, som Tomandsudvalget havde Behov for, stod det Tomandsudvalget frit for at faa. Bankkommissionen med Professor Birck som Formand havde minutløst, i alle Detailler, endevendt og gennemgaaet hele Landmandsbanken, dens Engagementer o. s. v.; endvidere var der, som sagt, Tremandsudvalgets Materiale i denne Sag, og endelig havde Bankinspektøren, saa vidt jeg erindrer, ogsaa gennemgaaet Landmandsbankens Engagementer i 1925 eller i Begyndelsen af 1926. Saa jeg tør nok sige, at sjældent har en Bank været saa grundigt gennemgaaet og været Genstand for saa indgaaende Tilsyn som Landmandsbanken, da Tomandsudvalget traadte til. Ikke desto mindre opretholdt den daværende højtærede Handelsminister Landmandsbankens Tremandsudvalg, lod det fungere videre, skønt dets Hovedopgave var faldet bort. Naar det tages i Betragtning, at saavel Landmandsbankens Tremandsudvalg som navnlig Tomandsudvalget ikke er nedsat i Henhold til en Lovbestemmelse, men er nedsat administrativt af Ministeriet, saa forekommer det mig, at Tinget og Rigsdagen absolut ikke kan billige, at der udbetales Honorarer, end sige Honorarer som dem, der her er Tale om, til disse to Udvalg uden Finansudvalgets Samtykke. Endvidere maa jeg sige for mit Vedkommende, at jeg ser ikke rettere end, at Tinget umuligt kan billige og tiltræde — i hvert Fald ikke efter mine Begreber om Sømmelighed og Velanstændighed, Tilbørlighed og Utilbørlighed i betydningsfulde offentlige Anliggender —, at Tremandsudvalget, efter at Tomandsudvalget er nedsat, og efter at Tremands-